

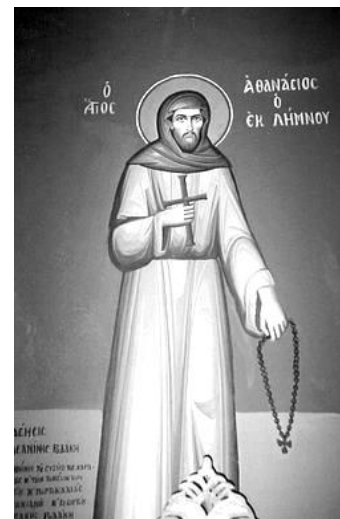
Αθανάσιος Ρεπανιδιώτης Ο Νεομάρτυρας

Κατά την ορθόδοξη εκκλησία, νεομάρτυρας είναι ο ορθόδοξος χριστιανός που υπέστη μαρτυρικό θάνατο λόγω της θρησκευτικής πίστης του, κυρίως κατά τους χρόνους της τουρκοκρατίας.

Ένας από τους πολλούς νεομάρτυρες ήταν και ο Αθανάσιος Ρεπανιδιώτης. Γεννήθηκε στη Λήμνο μεταξύ 1790 και 1800 στο χωριό Ρεπανίδι, απ' όπου πήρε και το όνομά του. Έμαθε τα πρώτα του γράμματα στο νησί και στη συνέχεια μετέβη στο Άγιο Όρος με σκοπό να γίνει μοναχός, σε σχετικά μικρή ηλικία.

Κατά τη διάρκεια της ελληνικής επανάστασης του 1821 οι Τούρκοι εισέβαλαν στο Άγιο Όρος και σκλάβωσαν πολλούς μαχητές, που κρύβονταν στα μοναστήρια, αλλά και πολλούς μοναχούς. Ανάμεσά τους ήταν και ο μοναχός Αθανάσιος ο οποίος συνελήφθη και σύρθηκε στα σκλαβοπάζαρα. Πουλήθηκε ως δούλος σ' έναν άρχοντα της Αιγύπτου. Αυτός τον υποχρέωσε να γίνει μουσουλμάνος και να παντρευτεί μια αιχμάλωτη χριστιανή. Όταν αλλαξοπίστησε, οι Τούρκοι του απένειμαν τον τίτλο του αγά. Σύντομα απέκτησε μεγάλη περιουσία. Έζησε έτσι για αρκετά χρόνια.

Όμως, από κάποια εποχή και ύστερα άρχισε να μετανιώνει για την αλλαγή της πίστης του. Αφού το συζήτησε με τη γυναίκα του, με την οποία δεν είχαν αποκτήσει παιδιά, αποφάσισε να της αφήσει το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας και να ξαναγυρίσει στο Άγιο Όρος. Πράγματι, ασκήτεψε εκεί για αρκετά χρόνια με μεγάλη ταπείνωση, συγχωρέθηκε και έλαβε το Άγιο Μύρο¹, γενόμενος πάλι δεκτός στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Στη συνέχεια, εγκαταστάθηκε

¹ Άγιο Μύρο ονομάζεται ένα μείγμα λαδιού και 57 διαφορετικών φαρμακευτικών φυτών και αρωματικών ουσιών, το οποίο παρασκευάζεται αποκλειστικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, κάθε δέκα περίπου χρόνια, και κατόπιν αποστέλλεται σε όλες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί κατά το μυστήριο του χρίσματος.

στην ελεύθερη Ελλάδα, για λίγο διάστημα και τελικά επέστρεψε στη Λήμνο το 1843.

Το 1844, έγινε μέλος της Σχολικής Εφορίας και πάσχισε για την καλύτερη λειτουργία της Σχολής και την αύξηση των εσόδων της. Τα χρόνια εκείνα Τούρκος διοικητής του νησιού ήταν ένας εκμεταλλευτής κι εκβιαστής των Χριστιανών. Για πολλά χρόνια δανειζόταν χρήματα από το «Κοινόν Ταμείον», το οποίο είχαν συγκροτήσει οι κάτοικοι για τη χρηματοδότηση των σχολείων του νησιού, αλλά ποτέ δεν τα επέστρεψε.

Κάποτε οι κάτοικοι της Λήμνου αποφάσισαν να διαμαρτυρηθούν στο Σουλτάνο, ο οποίος διέταξε να γίνει έρευνα. Στις 5 Οκτωβρίου 1844, δυο Τούρκοι κι οκτώ Έλληνες κλήθηκαν στην Πόλη να καταθέσουν για το θέμα. Οι Λήμνιοι πήγαν με επικεφαλής τον Αθανάσιο που τον ακολουθούσαν οι αντιπρόσωποι εφτά χωριών.

Η πρωτοβουλία του Αθανασίου να τεθεί επικεφαλής της αποστολής, σε συνδυασμό με τη μεταστροφή του από τη μουσουλμανική θρησκεία, έγινε αιτία να γίνει αντιπαθής σε πολλούς Τούρκους, οι οποίοι θεωρούσαν ασυγχώρητο αμάρτημα την επιστροφή στη χριστιανική πίστη. Από τότε άρχισαν να κατηγορούν τον Αθανάσιο με διάφορες αστήριχτες κατηγορίες και να τον περνούν από δίκες.

Το 1846, τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν στην Κωνσταντινούπολη με ένα πλοίο, για να δικαστεί. Όμως, ο μάρτυρας δεν έφτασε ποτέ στην Πόλη, διότι κατά τη διάρκεια της διαδρομής, ενώ έπλεαν στον Ελλήσποντο, οι δεσμοφύλακες τον έριξαν αλυσοδεμένο στη θάλασσα και τον έπνιξαν, γνωρίζοντας πιθανότατα ότι θα αθωνόταν στο ανώτερο δικαστήριο, αφού δεν είχε διαπράξει κανένα αδίκημα.

Η μνήμη του τιμάται την τέταρτη Κυριακή μετά την πεντηκοστή, όπως και όλων των υπόλοιπων νεομαρτύρων.